

สวนพฤกษศาสตร์ ราชภัฏบร

หมีเหม็น

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Litsea glutinosa</i> (Lour.) C. B. Rob.
ชื่อวงศ์	LAURACEAE
ชื่ออื่น ๆ	กำปรนบาย (ชอง-จันทบุรี); ดอกจุ่ม (ลำปาง); ตังสีไพร (พิษณุโลก); ทังบวน (ปัตตานี); มะเยื่อ, ยุบเหยา, หมีเหม็น (ชลบุรี, ภาคเหนือ); มือเปาะ (มลายู-ยะลา); มั่น (ตรัง); เส่ปียซู้ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); หมี (ลำปาง, อุดรธานี); หมูทะเลวง (จันทบุรี); หมูเหม็น (แพร่); อีเหม็น (กาญจนบุรี, ราชบุรี)
ชื่อสามัญ	-
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้น สูง 5-15 เมตร ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปวงรีแกมขอบขนาน หรือรูปไข่กลับ กว้าง 7.7-10 ซม. ยาว 14.8-22 ซม. ปลายใบมนหรือเรียวแหลม โคนใบมนหรือสอบเป็นคريب ส่วนขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ผิวใบด้านล่างมีขน ดอกแยกเพศอยู่คนละต้น ดอกช่อแบบซี่ร่มออกที่ซอกใบ ไม่มีก้านดอก เกสรตัวผู้จำนวนมาก สีเหลืองอ่อนปนเขียว ดอกย่อยมี 7-9 ดอก ต่อช่อ ผล รูปทรงกลมขนาด 5-7 มม. เมื่อสุกสีม่วงเข้ม มี 3-5 ผล ต่อช่อ
นิเวศวิทยา	มีแนวเขตการกระจายพันธุ์ในเขตร้อนเอเชีย จีน พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา ในไทยพบในป่าเบญจพรรณและป่าดิบ ออกดอกเดือน มี.ค.-เม.ย. และติดผลเดือน มิ.ย.-ก.ค.
ประโยชน์	ราก แก้ปวดกล้ามเนื้อ เปลือกต้น แก้บิด แก้ปวดมดลูก แก้ก้น ไบและเมล็ดตำพอกฝี แก้ปวด ไบทำยาสระผม ผลสุกทานได้